

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ (Α.Σ.Γ.Μ.Ε.)

Βερανζέρου 22, 6ος όροφος, 104 32, ΤΗΛ
gt.asgme@gmail.gr, www.goneis.org

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΣΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΣΓΜΕ 18/ 01/2014

Η κυβέρνηση με την 1900089/Γ1/10-12-2013 έρχεται να καθορίσει τις διαδικασίες για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και τις σχολικής μονάδας Η ΑΣΓΜΕ εδώ και πάρα πολύ καιρό είχε επισημάνει ότι η αξιολόγηση – αυτοαξιολόγηση αποτελεί βασικό εργαλείο για την εφαρμογή του νέου αυτόνομου αποκεντρωμένου σχολείου, το οποίο δεν έχει καμία σχέση με τις πραγματικές μορφωτικές ανάγκες των παιδιών μας και τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Δεν έχει καμία σχέση με την ανάγκη για ένα ενιαίο σχολείο, βασικό, υποχρεωτικό για όλα τα παιδιά, αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν. Δεν θέλουν ούτε έναν τέτοιο εκπαιδευτικό, ούτε ένα τέτοιο σχολείο. Θέλουν το «σχολείο ΑΕ» και το δάσκαλο σκυφτό. Αυτό υπηρετεί το μαστίγιο της αξιολόγησης και το καρότο της «καινοτομίας» και των προγραμμάτων.

Δεν τους έπιασε ξαφνικά ο πόνος και το ενδιαφέρον για τα παιδιά μας και το σχολείο.

Αυτοί που μας έχουν πάρει τη μπουκιά από το χέρι, που έχουν κλείσει χιλιάδες σχολεία και τμήματα σε όλη την Ελλάδα, που απέλυσαν εκπαιδευτικούς, φύλακες, καθαριστές, που έχουν αφήσει τα σχολεία χωρίς χρήματα, θέρμανση και βασικά υλικά, που μας έχουν τσακίσει τη ζωή, που μας έχουν καταδικάσει στη φτώχεια και την ανεργία στο όνομα της κρίσης και της «ανάπτυξης» που έρχεται δεν μπορεί να νοιάζονται για το καλό των παιδιών μας.

Η Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού δεν έχει καμία σχέση με τη ανάγκη να γίνει ο εκπαιδευτικός καλύτερος, επιστημονικά πληρέστερος, πιο ικανός στο να μορφώνει ολόπλευρα τα παιδιά.

Όταν κυβέρνηση, Ε.Ε., ΟΟΣΑ, αλλά και ο ΣΕΒ, το ΕΒΕΑ κ.α. λένε ότι *"κάτι πρέπει να αλλάξει"* σίγουρα δεν έχουν στο μυαλό τους το καλό των παιδιών μας, του σχολείου και των εκπαιδευτικών.

Για μας τους γονείς, τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα, «προβλήματα του σχολείου» σημαίνει ανικανοποίητη κοινωνική ανάγκη για πραγματική μόρφωση, για δουλειά, για ζωή με δικαιώματα.

Άλλωστε, οι συνέπειες από την εφαρμογή της αξιολόγησης σε διεθνές επίπεδο είναι αποκαλυπτικές. Η αξιολόγηση που αποτελεί πραγματικότητα για πάνω από δυο δεκαετίες σε πολλές χώρες και έχει οδηγήσει σε νέες κατηγοριοποιήσεις και κλεισίματα σχολείων, έχει «νομιμοποιήσει» τη διαφοροποιημένη εκπαιδευτική διαδικασία η οποία μάλιστα σε ορισμένες

εκθέσεις παρουσιάζεται ως πρόβλημα του εκπαιδευτικού συστήματος που πρέπει να αντιμετωπιστεί (π.χ. έκθεση ΟΟΣΑ για τις ΗΠΑ).

Δεν μπορεί να υπάρξει καλή και καλή αξιολόγηση, ούτε μπορεί να χωριστεί σε εσωτερική και εξωτερική, τιμωρητική και μη ή να περιοριστεί σε μόνο σε αξιολόγηση-χειραγώγηση, αφήνοντας έξω την ουσία των αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση.

Την αξιολόγηση την προωθούν για συγκεκριμένους σκοπούς και για αυτό άλλωστε εδώ και πάρα πολλά χρόνια προετοιμάζαν το νομοθετικό τους οπλοστάσιο .

Ξεκινώντας από το νόμο 2525/97 που έλεγε ότι για τη λειτουργία των σχολείων θα πληρώνουν **κράτος, δήμος και γονείς (που γίνεται πράξη με τον Καλλικράτη)**, το νόμο 2986 που έβαζε τις βάσεις της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, με κριτήρια αγοράς φυσικά, το νόμο 3848/10, τον πρώτο νόμο του νέου σχολείου και την αντίστοιχη εγκύκλιο που καθόριζαν τα κριτήρια αξιολόγησης της σχολικής μονάδας, ο νόμος 3966/2011 για τα πρότυπα σχολεία, ο νόμος για την «*Αρχή διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.Δ.Ι.Π.Π.Δ.Ε.)*». αξιολόγηση Δημοσίων Υπαλλήλων, έγινε νόμος ((ν.152, 5/11/2013)) το Π.Δ. για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, και πληθώρα εγκυκλίων

Και ακολούθησαν βήμα - βήμα το τελευταίο χρόνο

- Σεμινάρια επιμορφωτών και στελεχών του Υπ. Παιδείας, σεμινάρια στελεχών εκπαίδευσης και διευθυντών
- Απόκτηση και εφαρμογή τεχνογνωσίας : όλη η τεχνολογική βάση για την διαδικασία καταχώρησης και επεξεργασίας των δεδομένων τους (με το πιο ολοκληρωμένο – σύγχρονο να είναι αυτό του my school).
- Δόθηκαν ιδιαίτερα υψηλοί πόροι κυρίως από ΕΣΠΑ (είναι επιλέξιμη δαπάνη από εδώ φαίνεται ο ρόλος της Ε.Ε.) που φτάνει μέχρι στιγμής τα 3,5 ΕΚ. €, καθώς και εργατώρες και εξειδικευμένο προσωπικό (2000 άτομα). τη στιγμή που τα περισσότερα σχολεία δεν έχουν χρήματα ούτε για θέρμανση και τα κενά των εκπαιδευτικών είναι τεράστια ακόμα και σήμερα Άρα δεν πέφτουμε έξω όταν λέμε ότι **ένα μεγάλο κομμάτι προετοιμασίας τους έχει τελειώσει και τώρα θέλουν την υποχρεωτική εφαρμογή του και με το καρτό και με το μαστίγιο.**

B. ΒΑΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

- **Τι μας λένε:** (αποσπάσματα από το κείμενο του Υπουργείου για το σύστημα της αξιολόγησης)

«Η αυτοαξιολόγηση μπορεί να θεωρηθεί ως μια διαδικασία που επιτελεί η σχολική μονάδα για τη συστηματική συλλογή πληροφοριών σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας της, την ανάλυση και αξιολόγηση των πληροφοριών αυτών και τη λήψη αποφάσεων για βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης που παρέχει η σχολική μονάδα.

«...Αυτό περιλαμβάνει βελτίωση τόσο της αποτελεσματικότητας των εκπαιδευτικών, όσο και βελτίωση της αποτελεσματικότητας της ίδιας της σχολικής μονάδας»

- **Για την εμπλοκή εξωσχολικών παραγόντων:** (αποσπάσματα από το ίδιο κείμενο)

*«Η αξιολόγηση, ανάλογα με τη θέση του φορέα που αναλαμβάνει την αξιολόγηση, μπορεί να διακριθεί σε εξωτερική και εσωτερική. Η εξωτερική αξιολόγηση πραγματοποιείται από φορείς εκτός σχολικής μονάδας, όπως είναι ο εξωτερικός αξιολογητής, ενώ η εσωτερική αξιολόγηση πραγματοποιείται από τους ίδιους τους παράγοντες της σχολικής μονάδας.» «Ο εξωτερικός αξιολογητής δεν είναι άμεσα αναμεμιγμένος με τις διαδικασίες που ακολουθεί το σχολείο και ως εκ τούτου, μπορεί να βλέπει τα πράγματα με διαφορετικό τρόπο, υποβάλλοντας βελτιωτικές εισηγήσεις. Διαθέτει επίσης, την απαραίτητη τεχνογνωσία για να στηρίξει και να συντονίσει τη διαδικασία της αυτοαξιολόγησης. **Πέραν του εξωτερικού αξιολογητή, τα σχολεία μπορούν να αξιοποιήσουν και άλλα άτομα που διαθέτουν επιστημονική κατάρτιση και τεχνογνωσία, σχετική με την περιοχή δράσης που έχει επιλεγεί.»***

«..., η αυτοαξιολόγηση δεν αποσκοπεί στην οποιαδήποτε μέτρηση, αλλά στον εντοπισμό και επιλογή μιας θεματικής περιοχής δράσης και στον καθορισμό συγκεκριμένων δραστηριοτήτων για βελτίωση... και όχι στην απονομή ευθυνών στον οποιοδήποτε εμπλεκόμενο» Δηλαδή δεν μπορούμε να αποδώσουμε ευθύνες που καταρρέει το κτήριο πρέπει απλά να το φτιάξουμε ...

- **Για την διαδικασία και τα χρονοδιαγράμματα:** (αποσπάσματα από το ίδιο κείμενο)

Φάση 1: Δημιουργία Κεντρικής Επιτροπής και υποεπιτροπών Αυτοαξιολόγησης

«Κάθε σχολική μονάδα, με την έναρξη του σχολικού έτους, συγκροτεί επιτροπή υπεύθυνη για το συντονισμό, τη συγκέντρωση και τη διαχείριση των δεδομένων της αυτοαξιολόγησης.

Την «Επιτροπή Αυτοαξιολόγησης» απαρτίζουν:

- δύο εκπρόσωποι της διευθυντικής ομάδας μαζί με το Διευθυντή του σχολείου,
- δύο εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών,
- δύο εκπρόσωποι των μαθητών,
- δύο εκπρόσωποι των γονέων,
- εκπρόσωποι της κοινότητας και ένας εξωτερικός « αξιολογητής»

--- τίθεται σοβαρό ζήτημα ποιοι (και πόσοι) είναι οι εκπρόσωποι της κοινότητας ποιος τους επιλέγει 'όπως επίσης και το ποιος ορίζει τον εξωτερικό αξιολογητή.

«Τα άτομα που θα συμμετέχουν στην Επιτροπή Αυτοαξιολόγησης, δεν είναι απαραίτητο όπως συνεχίσουν να συμμετέχουν στη διαδικασία καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους. Διευκρινίζεται επίσης πως η επιλογή των συμμετεχόντων γίνεται ευκαιριακά.»

-- άρα δεν έχουμε καμία δεδομένη σταθερότητα αλλά μόνο των Δ.Ο. και των εξωτερικών στοιχείων. Δηλαδή όποιος δεν βάζει πλάτη στην εφαρμογή της αυτονομίας της σχολικής μονάδας ή δεν προωθεί τις κεντρικές επιλογές (κυβέρνησής, υπουργείου, Ε.Ε.) σε τοπικό επίπεδο, αλλάζεται αμέσως.

«Αυτό σημαίνει πως, για παράδειγμα συμμετέχουν οι γονείς που μπορούν να φύγουν από τη δουλειά τους την ώρα της συνάντησης, που θα διευθετείται κατά τις ώρες λειτουργίας του σχολείου. Συνιστάται όπως γίνεται αξιοποίηση των μελών του συνδέσμου γονέων, οι οποίοι διαθέτουν συνήθως περισσότερο χρόνο.»

-- Είναι ευθεία επίθεση στα συνδικαλιστικά όργανα των γονιών και το οργανωμένο γονεικό κίνημά, αφού πουθενά στο κείμενο δεν αναφέρεται ο Σύλλογος Γονέων σαν όργανο και μοναδικός φορέας συλλογικής έκφρασης των γονιών .

Αντίθετα παντού στο κείμενο γίνεται λόγος για « Σύνδεσμο γονέων » !!! για εκπροσώπους των γονιών που επιλέγονται τυχαία και μπορεί ανά πάσα στιγμή να αλλάξουν (αλήθεια ποιος τους επιλέγει και με ποια κριτήρια ??), ενώ κριτήριο αξιολόγησης της σχολικής μονάδας είναι και η δημιουργία άλλων διασπαστικών δομών όπως συνεταιρισμών γονέων και εκπαιδευτικών συνεταιρισμών.

Σε όλο το κείμενο φαίνεται ξεκάθαρα ότι στο αυτόνομο αυτοαξιολογούμενο σχολείο δεν έχουν καμιά θέση οι Σύλλογοι Γονέων που αγωνίζονται, διεκδικούν, οργανώνουν, ενημερώνουν και μπαίνουν μπροστά απαιτώντας να δοθούν λύσεις στα οξυμένα προβλήματα από αυτούς που τα δημιούργησαν και όχι μέσω του εθελοντισμού, της φιλανθρωπίας, των χορηγών και των επενδυτών.

«Τέλος, πρέπει να τονιστεί πως ο κάθε εμπλεκόμενος μπορεί να διατηρεί τις δικές του απόψεις και εισηγήσεις για το που πρέπει να στραφεί η προσπάθεια του σχολείου για βελτίωση. Αφού όμως καταθέσει τις απόψεις του αυτές, τότε πρέπει να σεβαστεί την απόφαση της πλειοψηφίας και να εργαστεί προς την κατεύθυνση την οποία η πλειοψηφία των συμμετεχόντων, μέσω των εμπειρικών δεδομένων, προκρίνουν ως την πλέον σημαντική.»

-- Έτσι για να μην ξεχνιόμαστε για το ποιος αποφασίζει και για ποιος καθορίζει τα όρια της « δημοκρατίας και της ελευθερίας » υποχρεωτικά θα υλοποιούνται αποφάσεις (άρα θα υπάρξουν και ποινές) που θα προέλθουν από συγκεκριμένες πλειοψηφίες και κυρίως λογικές των Δ.Ο. ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΩΝ.

Όποιος έχει αντίθετη άποψη ας την κρατήσει για τον εαυτό του στο νέο αυτόνομο – αυτοαξιολογούμενο σχολείο δεν έχει καμιά θέση ο συνδικαλισμός (γι αυτό εξάλλου δεν θα βρούμε πουθενά το όρο συνδικαλιστικά όργανα γονιών, μαθητών, εκπαιδευτικών)

«Οι δύο εκπρόσωποι κάθε εμπλεκόμενου φορέα στελεχώνουν μαζί με άλλους συναδέλφους τους και τις υποεπιτροπές αυτοαξιολόγησης. Σε κάθε επιτροπή δε συμμετέχουν πέραν των δέκα συνολικά ατόμων. Δημιουργούνται (πώς;;;) έτσι πέντε (5) υποεπιτροπές ως ακολούθως:

- Υποεπιτροπή διευθυντικής ομάδας
- Υποεπιτροπή εκπαιδευτικών
- Υποεπιτροπή μαθητών
- Υποεπιτροπή γονιών
- Υποεπιτροπή εκπροσώπων της κοινότητας

«Φάση 2: Καθορισμός των κριτηρίων αξιολόγησης »

Με την αρχή του σχολικού έτους ενεργοποιείται η διαδικασία για την ανάπτυξη των κριτηρίων αξιολόγησης. Κάθε υποεπιτροπή μέσα από διαδικασία ομαδικών συνεντεύξεων και συζήτησης καθορίζει τα κριτήρια αξιολόγησης τα οποία θεωρεί ως σημαντικά για τη δική της σχολική μονάδα. Για το σκοπό αυτό οι υποεπιτροπές συμβουλευονται τον εμπειριστατωμένο κατάλογο κριτηρίων που έχει ετοιμαστεί (Παράρτημα 3.1), ενώ ενθαρρύνονται να προσθέσουν άλλα δικά τους κριτήρια τα οποία θεωρούν ως σημαντικά»

«Έτσι, για παράδειγμα, οι εκπρόσωποι των γονιών, σε συνάντηση τους μπορούν να επιλέξουν ή να καθορίσουν από ένα μέχρι δέκα κριτήρια..... Το σχολείο ενθαρρύνει όλους τους εμπλεκόμενους να συμμετέχουν και να καταθέσουν τις απόψεις τους μέσα από τα ερωτηματολόγια. Με τον τρόπο αυτό δίνεται έμφαση στο συμμετοχικό μοντέλο αξιολόγησης, όπου ο καθένας νιώθει υπεύθυνος για τη βελτίωση της σχολικής του μονάδας.....Δηλαδή, η κάθε υποεπιτροπή επιλέγει τα κριτήρια τα οποία θεωρεί ως σημαντικά, και κατόπιν απευθύνεται στο σύνολο του πληθυσμού που εκπροσωπεί (μέσω ερωτηματολογίων) για την επιλογή των σημαντικότερων κριτηρίων'».

«Διευκρινίζεται πως σε όλη τη διαδικασία ο Εξωτερικός Αξιολογητής επισκέπτεται το σχολείο και συντονίζει τη συζήτηση κάθε υποεπιτροπής, παρέχοντας στήριξη και πληροφορίες σχετικά με το κάθε κριτήριο αξιολόγησης. Αφού συμπληρωθούν τα ερωτηματολόγια από όλο τον πληθυσμό κάθε φορέα, συλλέγονται από τον εκπαιδευτικό της κάθε τάξης..... Στη συνέχεια, όλα τα ερωτηματολόγια αποστέλλονται στον «Τομέα Έρευνας και Αξιολόγησης» του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου (Π.Ι) για ανάλυση.....»

-- Τα κριτήρια είναι στην ουσία προκαθορισμένα και «εντός πλαισίων» του νέου σχολείου της αυτονομίας και της αποκέντρωσης ,όπου για την συντήρηση, την καθαριότητα, την υγιεινή, την ασφάλεια, τη φύλαξη, τα οικονομικά της σχολικής μονάδας, αλλά και για τις επιδόσεις των μαθητών, τη φτώχεια των οικογενειών, τα κοινωνικά προβλήματα κ.τ.λ. είναι υπεύθυνοι γονείς μαθητές εκπαιδευτικοί (πόσα να αντέξει κι αυτό το έρμο το κράτος :) και για αυτό θα αξιολογούνται στο τι κατάφεραν να επιλύσουν και πως ;

«Φάση 3: Καθορισμός Περιοχής Δράσης και Δραστηριοτήτων για Βελτίωση

Αφού εξαχθούν τα αποτελέσματα από την ανάλυση των δεδομένων των εργαλείων μέτρησης, ακολουθεί ο καθορισμός της «Περιοχής Δράσης». **Ο καθορισμός της περιοχής δράσης γίνεται με τη σύγκριση των αποτελεσμάτων-απόψεων κάθε φορέα.** Συγκεκριμένα, το κριτήριο για το οποίο η πλειοψηφία των εμπλεκόμενων θεωρεί πως χρειάζεται η ανάληψη δράσης για βελτίωση, αποτελεί και την «Περιοχή Δράσης» για τη συγκεκριμένη σχολική μονάδα. Η «Περιοχή Δράσης» πρέπει να παρουσιάζει τα εξής τρία χαρακτηριστικά:

- Πρέπει να είναι μια θεματική περιοχή στην οποία το σχολείο μπορεί και έχει την αρμοδιότητα να παρέμβει. Είναι δηλαδή επιτρεπτό και εφικτό να αναλάβει δράση για βελτίωση, λαμβανομένων υπόψη των κανόνων λειτουργίας του εκπαιδευτικού μας συστήματος, οι σχολικές μονάδες θα μπορούσαν να επιλέξουν ως περιοχή δράσης τους την ενεργοποίηση εκπαιδευτικών, μαθητών και γονιών με στόχο την ανάπτυξη της δημιουργικής ικανότητας των μαθητών, την ανάπτυξη προγραμμάτων πρόληψης της χρήσης ναρκωτικών ουσιών, την ανάπτυξη προγραμμάτων αντιμετώπισης της νεανικής παραβατικότητας κ.ά..
- Πρέπει να αφορά όλους τους φορείς (εκπαιδευτικούς, μαθητές, γονείς, κοινοτικές αρχές), ώστε να γίνεται έκδηλο πως η μάθηση είναι έργο που συντελείται τόσο στο σχολείο, όσο και στο σπίτι και η όποια προσπάθεια για βελτίωση αποτελεί κοινή ευθύνη όλων.
- Όλοι οι εμπλεκόμενοι αναγνωρίζουν την ύπαρξη προβλημάτων και αδυναμιών στη συγκεκριμένη περιοχή, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα και τα δικά τους λάθη και αδυναμίες και ως εκ τούτου τα περιθώρια βελτίωσης που υφίστανται κατά περίπτωση. !!!!

Επισημαίνεται πως η «Περιοχή Δράσης» που έχει επιλεγεί, κοινοποιείται πάλι σε όλους για σχόλια και παρατηρήσεις. **Ο καθορισμός της περιοχής δράσης αναμένεται να ολοκληρωθεί το αργότερο μέχρι τα μέσα Νοεμβρίου.** Αφού εντοπιστεί η περιοχή δράσης, τότε καθορίζονται συγκεκριμένες δραστηριότητες και ανατίθενται στους φορείς ώστε με την υλοποίησή τους να επιτευχθεί βελτίωση στην «Περιοχή Δράσης». Οι δραστηριότητες αυτές μπορούν να έχουν σχέση είτε μόνο με μια ομάδα εμπλεκόμενων (π.χ. μαθητές), είτε με περισσότερες από μια ομάδα (π.χ. μαθητές, γονείς και

εκπαιδευτικούς). Σε κάθε επιτροπή συμμετέχουν όσοι έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ακολουθείται η πολιτική της κατανομής υπευθυνοτήτων: **Η κάθε δραστηριότητα κατανέμεται σε συγκεκριμένα άτομα και καθορίζεται συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης.** Σημαντικό επίσης στοιχείο κατά τη φάση αυτή αποτελεί και ο καθορισμός συστήματος παρακολούθησης και ελέγχου του βαθμού υλοποίησης κάθε δραστηριότητας. Πιο συγκεκριμένα, για κάθε δραστηριότητα καταρτίζεται ομάδα ελέγχου του βαθμού υλοποίησης, στην οποία μπορούν να συμμετέχουν τόσο άτομα που ανέλαβαν την υλοποίηση της δραστηριότητας όσο και άλλα άτομα διαφορετικών φορέων.»

Για παράδειγμα : διαπιστώνεται από όλους τους φορείς (πράγμα καθόλου παράξενο για τα περισσότερα σχολεία) η επικινδυνότητα του κτηρίου, η ελλιπής συντήρηση , η έλλειψη εποπτικού υλικού, βιβλιοθήκης, εργαστηρίων, η καθαριότητα του σχολείου, η φύλαξη, η έλλειψη βοηθητικού προσωπικού ή ακόμα και το υποβαθμισμένο πάρκο της γειτονίας έτσι επιλέγεται η περιοχή δράσης. Και αναλαμβάνουν .. δραστηριότητες γονείς, μαθητές και εκπαιδευτικοί στην κατεύθυνση να βελτιωθεί και να λυθεί η κατάσταση. Δηλαδή από κοινού όλη η σχολική κοινότητα πρέπει, για να λυθούν τα παραπάνω είτε να βάλει το χέρι στην τσέπη , είτε με προσωπική εργασία να συμβάλλουν στη βελτίωση της σχολικής μονάδας, είτε να βρουν χορηγούς, είτε Μ.Κ.Ο., είτε επενδυτές.

Γιατί όπως οι ίδιοι αναφέρουν « **Η αυτοαξιολόγηση οδηγεί τη σχολική μονάδα σε συγκέντρωση και τήρηση πληροφοριών που οδηγούν στην ανάληψη δράσης για την ανάπτυξη πολιτικής για αλλαγή και βελτίωση στην ίδια τη σχολική μονάδα** »

Για τα κριτήρια που μπαίνουν και τους δείκτες μέτρησής τους

« Κριτήρια Αξιολόγησης της Σχολικής Μονάδας

Με βάση τις απόψεις των εμπλεκόμενων φορέων και τα πορίσματα της σχετικής βιβλιογραφίας σχετικά με την αποτελεσματικότητα των σχολικών μονάδων καθορίστηκαν εικοσιπέντε κριτήρια αξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Τα κριτήρια αυτά, εντάσσονται σε έξι συνολικά θεματικές:

A/A	ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ
1	Εκπαιδευτική Ηγεσία σε Στρατηγικό και Λειτουργικό Επίπεδο
2	Ασφάλεια και Τάξη στη Σχολική Μονάδα
3	Πολιτική του Σχολείου σε σχέση με τη διδασκαλία και την αξιολόγηση
4	Στήριξη από τους Γονείς και την Κοινότητα
5	Ιδιαίτερα Χαρακτηριστικά της Σχολικής Μονάδας
6	Γενικότερα Αποτελέσματα της Σχολικής Μονάδας

Κάποιοι από τους δείκτες των κριτηρίων που παραθέτουν στο παράρτημα και έχουν ιδιαίτερη προπαγανδιστική αξία:

1. Πολλά κριτήρια έχουν στοιχεία χαφιεδισμού των γονιών κατά των εκπαιδευτικών, αλλά και μεταξύ των μαθητών π.χ. «οι δύσκολοι μαθητές με τη συμπεριφορά τους συμβάλουν στην αποδιοργάνωση του σχολείου» **37** εισάγεται η λογική των ενδοσχολικών σεμιναρίων των εκπαιδευτικών γίνεται αναφορά για κατάρτιση ειδικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων ανά σχολείο προσαρμοσμένο στις ανάγκες του τμήματος.

2. Υπάρχει σωρεία κριτηρίων όπου παιδιά μπαίνουν στη διαδικασία ελέγχου των εκπαιδευτικών που πρέπει να είναι «φιλικό», «να μην είναι ανιαρό»! π.χ. **61.**, « να έχει χιούμορ » **63** Ενώ το **66**, λέει « Οι μαθητές του σχολείου με προθυμία συμμετέχουν σε προαιρετικά ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά προγράμματα και διαγωνισμούς»
3. Στους μαθητές (και τους γονείς, την σχολική κοινότητα) τα κριτήρια δίνουν έμφαση στην εθελοντική κουλτούρα π.χ. κριτήρια **56** «Η σχολική μονάδα μεριμνά ώστε παιδιά από άπορες οικογένειες να ενισχύονται οικονομικά», **62** «μαθητικοί όμιλοι που στοχεύουν στην κοινωνική προσφορά»,**65** περί ενδοσχολικούς εράνους, **83**(συμμετοχή ανήλικων σε αιμοδοσία), **70** (συμμετοχή σε ραδιομαραθώνιους), **62** για τη συντήρηση και την επισκευή του σχολείου ενώ ταυτόχρονα είναι διάχυτο παντού πως οι παραβάτες πρέπει να τιμωρούνται παραδειγματικά γι αυτό και σε πάρα πολλά σημεία αναφέρεται το κείμενο στους εσωτερικούς κανονισμούς, την πειθαρχία, τις ποινές, τη συμπεριφορά μέσα και έξω από τη τάξη, επιδιώκοντας να δημιουργήσουν άβουλες προσωπικότητες, πειθήνια όργανα εφαρμογής, νόμων, διατάξεων, κανονισμών, κανόνων και εγκυκλίων, θέλουν τα παιδιά μας ακίνητα, αμίλητα στρατιωτάκια χαρακτηριστικά είναι τα σημεία για « γρήγορη και αθόρυβη μετακίνηση των μαθητών » ή « περιορισμό των ενοχλητικών θορύβων » στο **7**, **8** βάζει την Δ.Ο. να παρακολουθεί και να παρεμβαίνει στις συνεδριάσεις μαθητών και γονιών, ενώ στο **27** μπαίνει και ζήτημα για την σχολική στολή.
4. Αίσθηση κάνουν το **21**, «Η καθαριότητα και καλαισθησία του σχολικού χώρου τίθεται ως μαθησιακός στόχος για όλες τις τάξεις και προγραμματίζονται δραστηριότητες για την επίτευξή του στα πλαίσια διάφορων μαθημάτων του Αναλυτικού Προγράμματος».
5. Στο **74.**, Το σχολείο αναπτύσσει εκπαιδευτικά προγράμματα στα οποία εμπλέκονται ενεργά και οι γονείς (π.χ. σύσταση εκπαιδευτικών συνεταιρισμών σχολείου οικογένειας οι οποίοι ασχολούνται με θέματα που αφορούν και τα δύο μέρη -βοήθεια των παιδιών στο σπίτι, κοινωνική και συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών, κτλ.).
6. Σ' αυτό το σχολείο καμία θέση δεν έχουν οι αγώνες, οι απεργίες, οι κινητοποιήσεις οι απουσίες μαθητών και εκπαιδευτικών καταγράφονται (My school) και αξιολογούνται αρνητικά **65**, **66** και η σχολική μονάδα πρέπει να φροντίζει να παίρνει μέτρα αναπλήρωσης των χαμένων ωρών (μας θυμίζει τίποτα αυτό :)

Είναι φανερό ότι:

→ Καταγράφουν κυρίως διαθέσεις και προθέσεις. Φιλτράρουν ομαδοποιούν χειραγωγούν συνδέουν με την «αγορά», τον εθελοντισμό, το φιλοευρωπαϊκό κ.λπ.

→ Εκπαιδεύουν – Ενσωματώνουν σε λογικές συνδιαχείρισης. Η σχολική μονάδα είναι κάτι αυτόνομο, μόνη της «γεννά» τα προβλήματα και μόνη της πρέπει να βρίσκει την λύση. Είναι όλοι οι σχολικοί φορείς υπεύθυνοι τόσο του εντοπισμού του «προβλήματος» όσο και της λύσης του, προκειμένου ν' ανέβει η αποτελεσματικότητα της σχολικής μονάδας.

→ Αυτοματοποιούν – κανόνες παραγωγικότητας, αποτελεσματικότητας της σχολικής κοινότητας

→ Διασπούν το κίνημα και την ενότητα των γονιών – μαθητών – εκπαιδευτικών, παρεμβαίνοντας άμεσα στις διαδικασίες τόσο των συλλόγων όσο και των μαθητικών κοινοτήτων. Κάνοντας φανερό πως θα επιλέξουν τους πειθήνιους και εκλεκτούς για να παρουσιάσουν ένα κλίμα συναίνεσης και ομοψυχίας στη σχολική κοινότητα

Με την παραπάνω υπερβολική ανάλυση θέλουμε να δώσουμε επιχειρήματα, να είναι «διαβασμένοι» οι γονείς, και όχι να αποπροσανατολίσουμε -που είναι ένας υπαρκτός κίνδυνος- από το γενικό συμπέρασμα.

Γ. Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ:

Τα επιχειρήματα της κυβέρνησής και των στελεχών της εκπαίδευσης είναι καλοδουλεμένα και πατάνε πάνω στα ήδη οξυμένα προβλήματα που δημιουργεί η πολιτική τους μέσα και έξω από το σχολείο και γι' αυτό δεν πρέπει να υποτιμηθεί. Π.χ.

Έξω από το σχολείο: υπάρχει η μηδενιστική θέση *όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι για πέταμα*, ή *η κρίση είναι ευκαιρία για να σπάσουν νοοτροπίες και οι ελληνικές ιδιαιτερότητες*, ή η εύρεση *ατομικών λύσεων μέσα στην κρίση* ή η αποθέωση της επιχειρηματικότητας και η εναρμόνιση με την αγορά και τους κανόνες της ΕΕ για την Ανάπτυξη κ.ο.κ.

Μέσα στο σχολείο: Στο έδαφος ενός σχολείου που δεν προσελκύει στη γνώση, στη μάθηση, που είναι αποξενωμένο από την προσωπική και κοινωνική ζωή του νέου, του γονιού, που πληρώνει για αυτό ακριβά, βρίσκει εύφορο έδαφος τουλάχιστον η ανοχή «άντε να δούμε μήπως και κάτι αλλάξει, βελτιωθεί..», αλλά και πιο προωθημένες τάσεις ενσωμάτωσης σε αντιδραστική κατεύθυνση εξαιτίας της κρίσης (π.χ. ο ικανός να πάει μπροστά). Λαμβάνουν ακόμα υπόψη τους διαθέσεις συνεισφοράς – εθελοντισμού, προκειμένου κάτι να γίνει άμεσα που υπάρχει έντονα στον χώρο των γονιών, οι οποίοι θεωρούν ότι το σχολείο είναι δικός τους.

ΑΜΕΣΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥΣ: καθιέρωση «κουλτούρας αξιολόγησης» (βλ. Έκθεση ΟΟΣΑ Αύγουστος 2011) στο σχολείο. ΚΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ, ΓΟΝΕΙΣ, ΜΑΘΗΤΕΣ. Κρατούν πολλές προσδοκίες για την συμφωνία τους με τους γονείς για αποτελέσουν το άλλοθι και να λειτουργήσουν σαν μοχλός πίεσης προς τους εκπαιδευτικούς και τα παιδιά μας.

Κάποια βασικά επιχειρήματα τους:

1. **Σχολείο & κοινωνία:** Το βασικό τους επιχείρημα είναι η «**κοινωνική λογοδοσία**», ο «έλεγχος του σχολείου από την κοινωνία». Εύκολα μπορεί να ταυτιστεί σε μια γειτονιά ένας καλοπροαίρετος γονιός με το ότι αυτός –ως άτομο ή ως παρέα- είναι η κοινωνία που θα ελέγξει το σχολείο (μη βλέποντας τις εταιρείες να έρχονται, ξεκόβοντας το σχολείο από την πολιτική πράξη κ.λ.π.) Το κείμενο για την αξιολόγηση λέει χαρακτηριστικά : «Πολλές έρευνες απέδειξαν πως η εμπλοκή όλων, όσοι εμπλέκονται στη σχολική μονάδα, σε μια διαδικασία αυτοαξιολόγησης, οδηγεί σε θετικά αποτελέσματα. Με την εμπλοκή τους ο κάθε ένας νιώθει το σχολείο ως κτήμα του και έτσι ενδιαφέρεται και προσπαθεί περισσότερο ώστε να επιτευχθούν καλύτερα αποτελέσματα (ownership).»

Σε πολλές ακόμα περιπτώσεις ένας γονιός που " τυχαία " θα επιλεγεί μπορεί να βάλει ωμά λογικές ανταγωνιστικότητας, ανταποδοτικότητας και επιχειρηματικότητας μέσα στο σχολείο, ξεχωρίζοντας (αν όχι αντιδιαστέλλοντας) το δικό του συμφέρον από του διπλανού γονιού ή από του διπλανού σχολείου. ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΕΛΙΚΑ ΧΡΗΣΙΜΟ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ.

1. **Εκπαιδευτικός & κοινωνία:** Αξιοποιούν την αντίληψη που έχει διαμορφωθεί για τους εκπαιδευτικούς από τα προηγούμενα χρόνια («δεν δουλεύει πολύ, είναι ανεξέλεγκτος, δεν δίνει αναφορά σε κανένα») έχοντας ως δεδομένο ότι ένα μικρό μέρος των εκπαιδευτικών είναι ενσωματωμένο στην κυρίαρχη αντίληψη για το σχολείο και το ρόλο του σ' αυτό και σε εκφυλιστικά φαινόμενα που το ίδιο το κράτος και οι κυβερνήσεις διαμόρφωσαν και τροφοδότησαν χρόνια ολόκληρα. Το επιχείρημα βρίσκει και έδαφος και στους νέους εκπαιδευτικούς, που θεωρούν ότι η αξιολόγηση

θα βοηθήσει «να προωθηθούν οι καλοί εκπαιδευτικοί», «οι εκπαιδευτικοί με προσόντα», «οι εκπαιδευτικοί που πέρασαν στην εκπαίδευση με την αξία τους». Και αυτό γιατί οι νέοι εκπαιδευτικοί έχουν κατά βάση περισσότερα τυπικά προσόντα (σεμινάρια, πιστοποιήσεις, κτλ), πιέζονται μισθολογικά, ή βρίσκονται μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, αλλά κυρίως έχουν αφομοιώσει τη στρατηγική των αναδιαρθρώσεων από το πρόγραμμα σπουδών στο πανεπιστήμιο και τα μετέπειτα μεταπτυχιακά τους ή και την εργασία τους στα φροντιστήρια.

2. **Αξιοκρατία και δημοκρατία – σχολείο:** λένε ότι πρόκειται για αξιολόγηση «από κάτω προς τα πάνω» μέσω «συλλογικών διαδικασιών, συνεργασίας, συνεκτίμησης, συναπόφασης». Η δε «αξιολόγηση» της σχολικής μονάδας όπως αναφέρουν «δεν έχει στόχο τον έλεγχο, αλλά τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου». Η βελτίωση όμως του εκπαιδευτικού έργου προϋποθέτει χρήματα, μόνιμους και καλά αμειβόμενους εκπαιδευτικούς, αναλυτικά προγράμματα που προωθούν τη γνώση και τη μόρφωση και όχι τις χρηστικές δεξιότητες, νέα βιβλία γραμμένα με βάση την ιστορική αλήθεια και τις κατακτήσεις της επιστήμης. Αλήθειά η από κάτω προς τα πάνω αξιολόγηση θα καταγράψει τους μαθητές που λιποθυμούν από την πείνα, τα ανεμβολίαστα και ανασφάλιστα παιδιά, τον άνεργο γονιό που του έχουν κόψει το ρεύμα και του κάνουν έξωση από το σπίτι;
3. **Ελληνικό σχολείο & ευρωπαϊκά σχολεία:** «σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο υπάρχει η αξιολόγηση μόνο στην Ελλάδα έχουμε καθυστερήσει», να γιατί η Ελλάδα έχει και «φτωχά αποτελέσματα σε διεθνείς διαγωνισμούς». Να συνυπολογίσουμε τον κourνιαχτό που σηκώνουν με τα αποτελέσματα έλεγχου του ΟΟΣΑ (PISA-αξιολογεί την ικανότητα των 15χρονων να αξιοποιούν γνώσεις και δεξιότητες..!)

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΣΤΕ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΣΑΠΙΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ.

Μας λένε για :

→ για την κοινωνική λογοδοσία

Δεν είμαστε όλοι ένα ενιαίο σύνολο, η κοινωνία χωρίζεται σε τάξεις και από αυτή την άποψη δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνική λογοδοσία τέτοια που θα υπερασπίζεται τα δικαιώματα γονιών, μαθητών, εκπαιδευτικών από τη μια και από την άλλη θα βασίζεται στα κριτήρια που θέτουν κυβερνήσεις, Ε.Ε., ΟΟΣΑ κ.α.

Η εμπειρία μας τα τελευταία χρόνια είναι τραγική και μας δείχνει πως η αντιλαϊκή επίθεση είναι ενιαία σε Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια, Ασφάλιση, Εργασία, Συντάξεις, Πολιτισμό, Αθλητισμό κ.α. και δεν είναι αποτέλεσμα μόνο των μνημονίων. Με την αξιολόγηση θα μπουν κριτές οι εταιρίες άμεσα ή έμμεσα. Αυτοί που αποφασίζουν και χαράζουν αυτήν την πολιτική, αυτοί θα ελέγχουν και επιβάλλουν τα δικά τους κριτήρια αξιολόγησης. Αυτοί που κλέβουν τη μόρφωση των παιδιών μας, που μας κουνάνε το δάκτυλο θέλουν περισσότερη αμορφωσιά και λιγότερα δικαιώματα για μας και τα παιδιά μας.

Άλλες είναι οι προτεραιότητες τους και άλλες οι δικές μας (Είναι χαρακτηριστικό ότι τα κονδύλια που δίνονται για να εδραιωθεί ο μηχανισμός της αξιολόγησης είναι τεράστια και την

ίδια ώρα δίνουν ψίχουλα για υπαρκτές ανάγκες. 1,5 εκατομμύρια το χρόνο δίνονται για να φτιαχτεί το σώμα αξιολογητών, με περίπου 2000 σχολικούς συμβούλους, την ώρα που τα εκπαιδευτικά κενά μεγαλώνουν και ο προϋπολογισμός για την παιδεία είναι μείον κατά 700εκ. από πέρσι. Είναι πρόκληση σε αυτές τις συνθήκες το κόστος της αξιολόγησης να φτάνει ήδη τα 3,5 εκατομμύρια ευρώ)

(ΑΥΤΟ)ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΦΤΑΙΝΕ ΟΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΧΟΛΕΙΩΝ, ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ και ΚΛΕΙΣΙΜΟ

→ για να γίνει καλύτερος ο εκπαιδευτικός και να πηγαίνει μπροστά μόνο ο καλύτερος, για να γίνει καλύτερο το εκπαιδευτικό έργο.

Αλήθεια υπάρχει κάποιος τόσο αφελής που να πιστεύει πως, οι κυβερνήσεις που έκλεισαν πάνω από 2500 σχολεία, που συγχώνευαν χιλιάδες τμήματα, που στοίβαξαν τους μαθητές ανά 28 στην τάξη, που απέλυσαν χιλιάδες, που έχουν επιβάλει εργασιακές σχέσεις λάστιχο στην πλειοψηφία τους (1 εκπαιδευτικός σε 2 και 3 σχολεία) , θέλουν να επιτελεστεί καλύτερο ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ έργο

Να λάβουμε υπόψη μας επίσης ότι δεν είναι απαραίτητο –και δεν συμβαίνει για την μεγάλη πλειοψηφία των γονιών- να είναι ΒΑΘΜΟκεντρική η κρίση των εκπαιδευτικών από τους γονείς, ιδίως στα νήπια- δημοτικά.

Μπορεί και εκεί πρέπει να επικεντρώσουμε να έχει να κάνει με το πώς στέκονται οι εκπαιδευτικοί στις δυσκολίες που εισπράττει η οικογένεια και δημιουργεί η ύλη σε σχέση με την ηλικία – το βιβλίο – η διαμόρφωση του αναλυτικού προγράμματος – η ανυπαρξία μέσων διδασκαλίας – η πολυπληθής και ετερογενής τάξεις – τα άχρηστα μαθήματα που κατακλύζουν τα προγράμματα – οι συνθήκες σίτισης και ξεκούρασης – η άρνηση του παιδιού να πάει σχολείο – οι μαθησιακές δυσκολίες – η υποχρηματοδότηση κ.λπ.

Να ορίσουμε ποιος είναι για μας ο καλός εκπαιδευτικός. Ας δούμε ποιον *εκπαιδευτικό θεωρεί «πολύ καλό» ή «εξαιρετικό» το Προεδρικό Διάταγμα για την αξιολόγηση.* Δεν κρίνεται για τις επιστημονικές γνώσεις που μεταδίδει, αλλά αν υλοποιεί και στηρίζει ευρωπαϊκά προγράμματα (επιχειρηματικότητα, ευρωπαϊκή μνήμη, κ.α.), αν ανοίγει δρόμους στην «διαθεματικότητα» και στις δεξιότητες. Κατά πόσο εκπαιδεύεται και προωθεί αντιδραστικές παιδαγωγικές αντιλήψεις στο όνομα της καινοτομίας. Αν συνδράμει στην διαφοροποίηση και αυτονόμηση της σχολικής μονάδας, στην σύνδεση της με τους χορηγούς και τις ανάγκες της αγοράς. Αν συντελεί στο να βαθαίνουν και να δεικνύονται οι ταξικοί και οι μορφωτικοί φραγμοί.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΣΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ; Προφανώς εμείς δεν υποβαθμίζουμε την ατομική ευθύνη του κάθε εκπαιδευτικού όχι μόνο και κύρια στα τυπικά του γνωρίσματα αλλά κυρίως στο πώς ενδιαφέρεται, συμμετέχει στο κίνημα, το σχολείο και την γειτονιά. Όμως δεν είναι επιλογή του εκπαιδευτικού τα άθλια σχολικά βιβλία και το αντιδραστικό αναλυτικό πρόγραμμα, δεν καθορίζει αυτός το τι διδάσκεται στα πανεπιστήμια και στα σχολεία. Δεν είναι δική του ευθύνη η διαφορετική, άνιση αφετηρία από την οποία ξεκινάνε οι μαθητές.

Τι εννοούμε να μάθουν τα παιδιά μας γράμματα

Να σταθμίσουμε ποια εργαλεία έχει στα χέρια του, σε τι συνθήκες δουλεύει και ποια είναι τα όρια του δικού του έργου σε μια ταξική κοινωνία.

Ο ρόλος της επιμόρφωσης. Η επιμόρφωση του εκπαιδευτικού που θα μπορούσε να την ενισχύσει, είναι για χρόνια στα αζήτητα και ατομική του υπόθεση.

Ποίος τους κρίνει πραγματικά και με τι κριτήρια;

Κρίνονται μόνο οι εκπαιδευτικοί ή μήπως και οι γονείς και οι μαθητές με αυτά τα κριτήρια; Η μετάθεση της ευθύνης για τα αδιέξοδα στο σχολείο στον εκπαιδευτικό, στην συγκεκριμένη σχολική μονάδα, θα κλείσει τον κύκλο της εντέλει ρίχνοντας την ευθύνη στο γονιό και στο παιδί που τάχα «δεν παίρνει τα γράμματα».

Το έργο το έχουμε ξαναδεί;

Θέλουν τους γονείς για να κάνουν την βρώμικη δουλειά και μάλιστα πετώντας στο καλάθι την πρόταση του οργανωμένου κινήματος των γονιών.

Π.χ. Όποτε το γονικό κίνημα, συνολικά το εργατικό λαϊκό κίνημα επιχειρεί να παρέμβει στα ζητήματα του σχολείου, να βάλει ζήτημα περιεχομένου σχολικής γνώσης αντιμετωπίζεται ως αναρμόδιο να παρεμβαίνει στα εσωτερικά του σχολείου, πολιτικοποιεί, κομματικοποιεί, κτλ. Θέλουν γονείς και μαθητές «νεροκουβαλητές» στο σχολείο τους.

→ για να πάμε μπροστά

Διεθνής πείρα.

Η αξιολόγηση σχολικής μονάδας και εκπαιδευτικού είναι μέρος της στρατηγικής της ΕΕ για την προώθηση των αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση, την διαμόρφωση του ενιαίου χώρου, την προσαρμογή της στις ανάγκες του ανταγωνισμού και της επιχειρηματικότητας και όχι αποτέλεσμα απλά των μνημονικών πολιτικών. Στην πλειοψηφία των χωρών της ΕΕ και αλλού αυτά τα μέτρα έχουν προ πολλού προχωρήσει ενώ στην χώρα μας έχουν εντοπιστεί σοβαρές καθυστερήσεις (στη βάση και των κοινωνικοπολιτικών εξελίξεων στην χώρα μας). Έτσι:

Στη **Βρετανία** αναγνωρίζεται το δικαίωμα των σχολείων, να διαφοροποιούνται από το αναλυτικό πρόγραμμα που ισχύει σε εθνική κλίμακα ώστε να επιλέγουν 12χρονοι μαθητές ποια μαθήματα θέλουν να παρακολουθήσουν στο Γυμνάσιο και ποια όχι (το κριτήριο με το οποίο θα γίνονται οι επιλογές είναι δεδομένο: η καλύτερη προετοιμασία για τις εξετάσεις).

Στις ΗΠΑ είναι χαρακτηριστική η πίεση που ασκείται σε σχολεία προκειμένου να αξιολογηθούν ως “καλά”. Διοικήσεις σχολείων προτείνουν την περικοπή ωρών “*δευτερευόντων μαθημάτων*”, όπως θεωρούν την αισθητική και τη φυσική αγωγή, προκειμένου να βρεθεί χρόνος για τη βελτίωση των επιδόσεων των μαθητών στα “*προτυποποιημένα*” τεστ γλωσσικών μαθημάτων. Στη Νέα Υόρκη 50 δάσκαλοι και διευθυντές σχολείων κατηγορήθηκαν ότι παρότρυναν τους μαθητές να αντιγράψουν ώστε να βαθμολογηθούν καλά τα σχολεία τους.

Η διαφοροποίηση των σχολείων και των εκπαιδευτικών στις ΗΠΑ στην Αγγλία είναι άρρηκτα δεμένη με τους Δήμους που ανήκουν (φτωχοί, εργατικοί, πλούσιοι κ.λ.π).

Στη **Γερμανία** που επίσης έχει προχωρήσει η αξιολόγηση, τα παιδιά δίνουν εξετάσεις από την Πέμπτη Δημοτικού και κατατάσσονται ανάλογα με την επίδοση σε τύπους σχολείων και από νωρίς στην επαγγελματική κατάρτιση.

Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι με το νέο σχολείο και με εργαλείο την αξιολόγηση:

τα σχολεία θα κατηγοριοποιηθούν, πολλά θα κλείσουν.

Οι εκπαιδευτικοί θα εξαθλιωθούν εργασιακά και οικονομικά και φυσικά και μορφωτικά.

Οι μαθητές θα καταρτίζονται για να γίνουν φτηνοί ευέλικτοι εργαζόμενοι και οι γονείς, αν έχουν λεφτά θα στέλνουν τα παιδιά τους σχολείο, αλλιώς θα τα στέλνουν από νωρίς στην κατάρτιση και στα σκλαβοπάζαρα της παιδικής εργασίας.

Οι γονείς, τα παιδιά μας και οι δάσκαλοι τους έχουμε ανάγκη από ένα άλλο σχολείο.

Που θα είναι δημόσιο και δωρεάν, με σύγχρονες εγκαταστάσεις, που δεν θα φοβόμαστε να τα στείλουμε σχολείο μήπως πάθουν τίποτα. Από ένα σχολείο που δεν θα χωρίζει τα παιδιά μας λες και είναι αυτά που φτάνει για την κυβερνητική πολιτική σας.

Γι' αυτό λέμε: δεν θα βγάλουμε τα μάτια μας με τα ίδια μας τα χέρια

ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΤΗΣ ΗΜΙΜΑΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ! ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ!

- **Απορρίπτουμε συνολικά το Π.Δ. για την αξιολόγηση. Να αποσυρθεί τώρα.**
- **Ζητάμε την κατάργηση όλων των νόμων για την αξιολόγηση.**
- **Η ΑΣΓΜΕ καλεί όλα τα Δ.Σ. Ομοσπονδιών και Ενώσεων να συνεδριάσουν άμεσα και να καταδικάσουν από τώρα την αξιολόγηση, οργανώνοντας παράλληλα συνελεύσεις, συγκεντρώσεις, συσκέψεις σε όλα τα σχολεία και να ενημερώσουν τους γονείς**
- **Ενημερώνουμε τους εργαζόμενους και όλους τους φορείς της περιοχής μας για το τι σημαίνει αξιολόγηση, τι επιπτώσεις θα έχει στο μαθητή, στο σχολείο, στη λαϊκή οικογένεια.**
 - I. Παίρνουμε μέτρα ώστε συλλογικά να οργανώσουμε την ακύρωση της αξιολόγησης στην πράξη. Μπλοκάρουμε με όρους συλλογικών αποφάσεων και όρους κινήματος την οποιαδήποτε απόπειρα εφαρμογής της αξιολόγησης και την ακυρώνουμε στην πράξη.**
 - II. Καλούμε τους εκπαιδευτικούς να κάνουν κουρελόχαρτο το ΠΔ για την αξιολόγηση .**
 - III. Δε συμμετέχουμε σε οποιαδήποτε διαδικασία που σχετίζεται με την εφαρμογή της αξιολόγησης (σεμινάρια, αυτοαξιολόγηση, κατάθεση φακέλου...). Δε δεχόμαστε τους αξιολογητές, δε συνεργαζόμαστε μαζί τους.**
- **Η ΑΣΓΜΕ προτείνει σε όλους τους συλλόγους γονέων μέσα από γενικές συνελεύσεις να υιοθετήσουν το παρακάτω κοινό πρακτικό:**

ΕΝΙΑΙΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΟΠΩΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ:

ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ.....

Ο Σύλλογος Γονέων του Σχολείου δήμου δηλώνει ότι είναι αντίθετος με τη λεγόμενη αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων.

Η αξιολόγηση δεν έχει στόχο να γίνει ο εκπαιδευτικός και το δημόσιο σχολείο καλύτερο. Αν αυτό θέλανε θα έδιναν τα 3,5 εκ. €, που μας έχει στοιχίσει η αξιολόγηση μέχρι σήμερα, για κτήρια που δεν στάζουν και δεν κλείνουν στην πρώτη παγωνιά, για να σιτιστούν οι φτωχοί μαθητές, για εμβόλια και για την ασφαλή τους μεταφορά. Θα έστελναν τους 2.000 εκπαιδευτικούς – αξιολογητές να κάνουν μάθημα και όχι να μας κουνάνε το δάκτυλο ότι εμείς φταίμε για τα χάλια της παιδείας.

Η αξιολόγηση είναι κομμάτι του «νέου σχολείου» που θα υποβαθμίσει παραπέρα τη μόρφωση που λαμβάνουν τα παιδιά. Η αξιολόγηση θα γίνει άλλοθι για την απόλυση χιλιάδων εκπαιδευτικών, υπονομεύει το ίδιο το δικαίωμα μας να δρούμε συλλογικά – αγωνιστικά, βάζει τα σχολεία να ανταγωνίζονται το ένα το άλλο, ανοίγει τις πόρτες διάπλστα να μπουν στο σχολείο έμποροι και φιλάνθρωποι.

Η αξιολόγησή τους θα γίνει με τα δικά τους κριτήρια. Γι' αυτούς καλό σχολείο είναι αυτό που βρίσκει μόνο χρήματα για τις ανάγκες του, διαμορφώνει εκπαιδευτικά προγράμματα μόνο του, έχει «φρόνιμους» και «πειθαρχικούς» μαθητές, επιτυχίες...

Αξιολογούμε ως γονείς χρόνια τώρα την εκπαιδευτική πολιτική και την έχουμε κρίνει όχι απλά ανεπαρκή αλλά άκρως επικίνδυνη. Τι έκανε όμως το Υπουργείο Παιδείας ή η κυβέρνηση με τα αιτήματά μας; Τα πέταξε στα σκουπίδια!

Αυτό θα κάνουμε και 'μεις με τις δικές τους προτάσεις.

ΔΕΝ ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΜΕ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Κηρύσσουμε ανεπιθύμητο κάθε Αξιολογητή στο σχολείο – στην τάξη – στις συνεδριάσεις μας!

Θα αγωνιστούμε και θα διεκδικήσουμε για μας και τα παιδιά μας:

- Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση με δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και ενιαίο 12χρονο σχολείο για όλα τα παιδιά.
- Μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπ/κών για την κάλυψη όλων των κενών. Καμία σύμπτυξη-συγχώνευση σχολείων και τμημάτων. 15 μαθητές ανά νηπιαγωγό και δάσκαλο Α' και Β' τάξεις Δημοτικού. 20 μαθητές στις υπόλοιπες.
- Ούτε 1 ευρώ από την τσέπη γονιών κι εκπαιδευτικών για τις λειτουργικές δαπάνες. Έκτακτη χρηματοδότηση για την κάλυψη των οξυμένων άμεσων αναγκών των σχολείων.
- Να δοθεί τώρα ένα γεύμα σε κάθε μαθητή σε όλα τα σχολεία. Δωρεάν εμβολιασμός όλων των παιδιών.

Δεν τρέφομε αυταπάτες. Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής δε χωράει μία τέτοια εκπαίδευση που εμείς ονειρευόμαστε.